

Đấu tranh, phản bác những luận điệu xuyên tạc nhằm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam

ThS. ĐOÀN THỊ PHƯƠNG

Trường Chính trị Quảng Bình; Email: giabao1942010@gmail.com

Tóm tắt: Ngày nay, vẫn với chiêu trò "bàn tay nhưng bọc quả đấm thép", các thế lực thù địch đang sử dụng "ván bài chính trị" hòng từng bước loại trừ Đảng khỏi vị trí lãnh đạo đối với xã hội - đòn tiến công quyết liệt và quyết định nhất để xóa bỏ chủ nghĩa xã hội ở nước ta. Chúng dồn dập tung ra các luận điệu quy kết Đảng nhằm lung lạc niềm tin, kích động người dân đòi xóa bỏ điều 4 trong Hiến pháp nước Việt Nam về quyền lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam. Thế nhưng bất chấp mọi công kích, bôi nhọ, phê phán, Đảng Cộng sản Việt Nam vẫn vững vàng, phát huy vai trò trong thời đại mới. Những dẫn chứng thực tiễn sinh động đã và đang diễn ra là sự bác bỏ thuyết phục nhất mọi luận điệu ác ý nhằm vào Đảng.

Từ khóa: Đảng Cộng sản Việt Nam; phê phán luận điệu xuyên tạc; vai trò lãnh đạo của Đảng.

Hơn nửa thế kỷ qua, các thế lực thù địch sử dụng những luận điệu tuyên truyền nhằm phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, chống phá con đường đi lên chủ nghĩa xã hội của nhân dân ta. Mọi lý luận muốn chứng minh được tính đúng sai hãy soi vào thực tiễn, hãy để thực tiễn chứng minh xem. Đảng Cộng sản Việt Nam có xứng đáng tiếp tục lãnh đạo đất nước Việt Nam hay không?

Thứ nhất, với luận điệu cho rằng chủ nghĩa Mác - Lênin chỉ phù hợp trong thế kỷ XIX, cùng lắm là thế kỷ XX, chứ không còn phù hợp trong thế kỷ XXI

Thế kỷ XIX đã lưu giữ trong ký ức nhân loại như một thế kỷ anh hùng và bi tráng, đồng thời lịch sử tư tưởng nhân loại được biết đến một thành tựu nổi bật và vĩ đại của trí tuệ loài người đó là chủ nghĩa Mác - Lênin - học thuyết vĩ đại nhất, cách mạng nhất, chân chính nhất của nhân loại đã tác động mạnh mẽ nhất đến toàn thế giới. Nhờ vũ khí lý luận sắc bén đó mà các dân tộc đã đứng lên đấu tranh giành lại được độc lập dân tộc; con người được giải phóng khỏi áp bức, nô lệ để đến với tự do, bình đẳng, hạnh phúc và bác ái.

Gần một thế kỷ trôi qua (94 năm), Đảng Cộng sản Việt Nam quyết định lựa chọn chủ nghĩa Mác - Lênin làm nền tảng tư tưởng của Đảng và luôn kiên định với nền tảng tư tưởng của mình. Chính quyết định đúng đắn đó đã giúp Đảng lãnh đạo cách mạng Việt Nam vượt qua muôn vàn khó khăn, gian khổ để đi từ thắng lợi này đến thành công khác.

Cách mạng Việt Nam có được những thành công rực rỡ nhờ nhiều nguyên nhân, trong đó không thể không nói đến vai trò là ánh sáng soi đường dẫn lối của Chủ nghĩa

Mác - Lênin. Những thành công vĩ đại đó là minh chứng sinh động, thiết thực nhất cho tính đúng đắn, khoa học của chủ nghĩa Mác - Lênin. Không chỉ mỗi Việt Nam mà những thực tiễn sôi động đang diễn ra trên thế giới hiện nay vẫn đang tiếp tục chứng minh điều đó. Khi cuộc khủng hoảng tài chính từ nước Mỹ, lan rộng và làm rung chuyển thế giới tư bản chủ nghĩa vào cuối thập kỷ đầu của thế kỷ XXI, không ít chủ tư bản đã tìm đến với Bộ Tư bản của Mác như tìm đến một phương thuốc hiệu nghiệm mong tìm thấy ở đó câu trả lời cho sự hóa giải và cứu rỗi tình huống ảm đạm, suy thoái kinh tế hiện thời. Đến cả người luôn căm ghét chủ nghĩa Mác như Brêđ-inxki cũng phải thốt lên rằng: "Khái niệm về phép biện chứng lịch sử xem chừng là phương pháp giá trị nhất để xử lý các mâu thuẫn hiện thực". Bởi vậy mà những nhà khoa học, những nhà nghiên cứu chuyên sâu trên thế giới đã không ngần ngại gửi đi thông điệp mang tính cấp thiết: "Hãy trở về với Mác", "không có tương lai nếu không có Mác, nếu không có các di sản của Mác". Thực tiễn lịch sử đang diễn ra thật bất lợi cho những ai nói rằng chủ nghĩa Mác - Lênin không còn phù hợp trong thế kỷ XXI. Cho đến nay vẫn chưa có học thuyết nào có thể mang lại sự tác động sâu rộng, mang lại hiệu ứng tích cực tới toàn thể nhân loại như Học thuyết Mác. Không cần phô trương, không cần tự quảng bá mà chính nhờ "giá trị thực" tự bản thân, học thuyết Mác được thực tiễn thẩm định, khảo duyệt, đánh giá và trả lời khẳng khái rằng: Chủ nghĩa Mác vẫn còn cần thiết cho cuộc sống của thế giới nhân loại ngày nay, rằng, không thể hình dung được thế kỷ XXI sẽ ra sao nếu không tính đến sự hiện diện của chủ nghĩa Mác.

Thứ hai, với luận điệu độc Đảng là độc tài, độc đoán, độc quyền, mất dân chủ

Trên mạng website mang tên "Dân chủ" gần đây, có kẻ đã vu cáo trắng trợn: "Do sự hiện hữu của độc quyền chuyên chế đảng trị, dân tộc Việt Nam không chỉ khó thực hiện lý tưởng dân chủ mà còn khó tận hưởng các quyền tự do căn bản. Họ cho rằng chỉ có chế độ đa đảng thì người lãnh đạo mới "chính đáng". Theo họ, nền dân chủ tư sản phương Tây mới là một nền dân chủ lý tưởng.

Thật nực cười khi "nhà dân chủ" của chúng ta không hiểu nổi nguyên lý rằng: trong cuộc đấu tranh giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản, giai cấp nào chiến thắng thì giai cấp đó nắm chính quyền, và bộ tham mưu chính trị của giai cấp đó sẽ trở thành đảng cầm quyền. Do đó, xét đến cùng không có đa nguyên, đa đảng. Hoặc là Đảng Tư sản cầm quyền, hoặc là Đảng Cộng sản cầm quyền mà thôi.

Đã có một thời, nhiều người tin rằng nền dân chủ đại nghị của phương Tây mà tiêu biểu là chế độ tam quyền phân lập của Mỹ là một nền dân chủ hoàn chỉnh. Song, thực tế lại chứng minh điều hoàn toàn ngược lại khi đầu là Đảng Dân chủ hay Đảng Cộng hòa lên nắm quyền thì dân chủ vẫn chỉ dành riêng cho cha đẻ của chúng đó là giai cấp tư sản Mỹ. Và càng mở rộng dân chủ nội bộ giai cấp thống trị thì dân chủ toàn xã hội càng bị thu hẹp, chẳng hạn: sự quy định về tài sản của ứng cử viên làm cho 80% dân số Mỹ không có quyền ứng cử. Nhân dân chỉ được quyền lựa chọn những người lãnh đạo trong giai cấp tư sản mà thôi. Học giả Allen W. Wood còn chỉ ra rằng: "Phần lớn mọi người đều cho rằng Mỹ là quốc gia giàu có nhất trên thế giới, nhưng đó cũng là quốc gia bất bình đẳng nhất trên thế giới: 400 người giàu nhất nước Mỹ sở hữu khối lượng tài sản cao hơn tổng số tài sản của 150 triệu người nghèo nhất. Những người giàu nhất chiếm 1% dân số nhưng lại sở hữu hơn 1/3 tổng lượng tài sản của toàn xã hội, vượt quá tổng lượng tài sản của những người có thu nhập thấp nhất nước Mỹ - đối tượng chiếm tới 95% dân số"⁽¹⁾. Sự giàu có, dư thừa về của cải không mang lại cơm ăn, áo mặc và hạnh phúc cho đại đa số nhân dân. Bởi thế mà các phong trào phản kháng xã hội ở Mỹ nói riêng và nhiều nước tư bản phát triển hiện nay nói chung đang bùng nổ một cách mạnh mẽ. Nó phơi bày rõ ràng một sự thật hiển nhiên rằng thứ dân chủ mà họ đang rêu rao quảng bá không thể hiện được yếu tố bản chất cốt lõi của dân chủ đó là quyền lực, quyền lợi thuộc về đại đa số nhân dân, chế độ đó đang bảo vệ lợi ích của nhân dân.

Những người có ý kiến phê phán Đảng Cộng sản Việt

Nam từ độc đảng sinh ra độc đoán, độc tài, độc quyền mất dân chủ" thường bỏ qua một thực tế là trong đường lối lãnh đạo của mình, Đảng Cộng sản Việt Nam luôn kiên trì giữ vững mục tiêu độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội, phấn đấu không mệt mỏi vì dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh. Hơn 94 năm qua, Đảng Cộng sản Việt Nam đã lãnh đạo toàn dân đấu tranh, phấn đấu vì một nền dân chủ thực sự của nhân dân, gắn liền với công bằng xã hội, xóa bỏ áp bức, bất công. Dân chủ trong chế độ ta thực hiện dưới nhiều hình thức, trên tất cả các lĩnh vực của đời sống xã hội và được pháp luật đảm bảo. Đặc biệt việc thực hiện quy chế dân chủ cơ sở ngày càng đi vào chiều sâu.

Thế mới thấy, chế độ một đảng hay đa đảng tuyệt đối không quyết định có dân chủ với tư cách là những nấc thang văn hóa của nhân loại. Điều quan trọng nhất, thực chất nhất mà người ta lơ đi không luận giải là: đảng nhất nguyên ấy đại diện cho ai, đại diện cho lợi ích của đông đảo nhân dân lao động và toàn dân tộc hay chỉ là một tập đoàn chính trị đơn độc. Dân chủ là thành quả đấu tranh của nhân dân lao động; đạt được nhiều hay ít phụ thuộc vào giai cấp thống trị trong xã hội đó có đại diện cho lợi ích của sự phát triển tiến bộ hay không. Một giai cấp đã lỗi thời, lạc hậu, lợi ích không còn phù hợp với lợi ích của sự phát triển thì dù có nhiều đảng hay một đảng vẫn không thể thực hiện được nền dân chủ thực sự.

Thứ ba, với luận điệu Đảng bội lợ sai lầm, khuyết điểm đặc biệt là tham nhũng

Để gieo rắc hoài nghi, phá vỡ niềm tin của cán bộ, đảng viên, quần chúng vào Đảng hòng phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng, các thế lực thù địch đã tích cực phủ nhận thành tựu của cách mạng; xuyên tạc, tô đậm những sai lầm, hạn chế của Đảng; thổi phồng khuyết điểm, tồn tại của chúng ta; "bôi đen" hiện thực.

Sự thật lịch sử là năm 1858, thực dân Pháp xâm lược Việt Nam, nhục nhã, điều tàn, bắt công và uất hận bao phủ lên bầu trời quê hương từ mọi góc ngách của xóm làng đến chốn kinh thành hoa lệ - biểu hiện chủ quyền của giang sơn, xã tắc. Và càng đau đớn hơn khi vẫn chưa thể tìm ra được phương cách đúng đắn, đất nước đắm chìm trong đêm trường nô lệ. Nhưng từ khi Đảng ra đời đã chấm dứt sự khủng hoảng về đường lối cách mạng Việt Nam. Rồi khi Đảng mới 15 tuổi, chỉ có khoảng 5.000 đảng viên, Đảng đã lãnh đạo dân tộc tiến hành thắng lợi cuộc Tổng khởi nghĩa tháng Tám năm 1945, lật đổ ách thống trị của chế độ thực dân, phong kiến, lập nên chế độ dân chủ Cộng hòa, thành lập nhà nước Công nông đầu tiên ở Đông Nam Á. Thành quả đó đã đưa nhân dân ta từ

thân phận nô lệ trở thành người làm chủ đất nước, mở ra kỷ nguyên mới - kỷ nguyên độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội. Hãy nhìn về quá khứ với cuộc cách mạng tháng Tám [long trời lở đất] đó và hãy nhìn sang các nước trong khu vực như Trung Quốc hay Indonesia, họ có cả triệu đảng viên, cũng trong hoàn cảnh lịch sử là Liên Xô thắng phát xít Đức và phát xít Nhật đầu hàng, nhưng vì sao chỉ có Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo khối đoàn kết toàn dân giành được chính quyền.

Dĩ nhiên, chúng ta cũng thừa nhận là trong hoạt động lãnh đạo của mình, Đảng cũng còn nhiều thiếu sót, khuyết điểm. Bởi [Đảng là người, nên có sai lầm, tức là cũng có lúc khỏe mạnh, lúc ốm đau, bệnh tật. Đó là lẽ thường tình, không vì thấy ốm đau mà phát sinh tư tưởng lo sợ, bi quan, tuyệt vọng, giấu giếm bệnh tật trong mình⁽¹⁾; [tự phê bình là phương thuốc trị bệnh cứu mình, phê bình là phương thuốc trị bệnh cứu người] [Một Đảng mà giấu giếm khuyết điểm của mình là một Đảng hỏng. Một Đảng có gan thừa nhận khuyết điểm của mình, vạch rõ những cái đó, vì đâu mà có khuyết điểm đó, xét rõ hoàn cảnh sinh ra khuyết điểm đó, rồi tìm mọi cách để sửa chữa khuyết điểm đó như thế là một đảng tiến bộ, mạnh dạn, chân chính⁽²⁾].

Trong điều kiện một Đảng cầm quyền, không có đảng đối lập, không có nghĩa Đảng có thể tự bằng lòng, chủ quan, duy ý chí, chuyên quyền, độc đoán, không có khả năng nhận ra và sửa chữa những sai lầm, khuyết điểm của mình [Ngược lại, chiến thắng chính bản thân mình bao giờ cũng là cuộc chiến khó khăn nhất thế, nhưng Đảng vẫn kiên trì, bền bỉ, nỗ lực tự đổi mới, tự chỉnh đốn chính mình, đặc biệt tránh tha hóa về quyền lực.

Thế nhưng, từ tệ nạn tham nhũng mà Đảng, Nhà nước và toàn dân ta đang ra sức nhận diện và kiên quyết ngăn chặn, đẩy lùi, kẻ thù ác ý suy ra thành [Đảng tham nhũng], [Nhà nước tham nhũng] Khi các cơ quan bảo vệ pháp luật phát hiện và đưa ra trước pháp luật để xét xử các phần tử thoái hóa, biến chất trong bộ máy nhà nước thì những người mang lập trường thù địch cho rằng, đó chỉ là việc [thì con tốt để giữ thế cờ], chúng rêu rao rằng, chống tham nhũng ở Việt Nam như [con thuyền không bến], là [cuộc chiến nửa vời], vẫn còn [nhiều vùng cấm]

Thực tế thì [Riêng từ đầu nhiệm kỳ Đại hội XIII đến nay đã thi hành kỷ luật 50 cán bộ thuộc diện Trung ương quản lý (cao hơn gấp 4 lần so với nhiệm kỳ khóa XI và bằng gần một nửa số cán bộ cấp cao bị xử lý của nhiệm kỳ khóa XII), trong đó có Ủy viên Trung ương, nguyên Ủy viên Trung ương, 20 sỹ quan cấp tướng. Đây là một bước đột phá trong công tác kiểm tra, kỷ luật của Đảng⁽⁴⁾.

Đây là những con số minh chứng cho thấy Đảng Cộng sản Việt Nam [quyết tâm làm đến cùng] trong cuộc chiến chống tham nhũng, đập tan những luận điệu xuyên tạc rằng ta làm [nửa vời] hay [vẫn còn vùng cấm]. Bởi từ thực tế chúng ta có thể khẳng định rằng, chưa bao giờ công tác đấu tranh phòng, chống tham nhũng, tiêu cực lại được thực hiện một cách mạnh mẽ, đồng bộ, quyết liệt, bài bản và hiệu quả như thời gian gần đây.

Bất chấp sự thật đó, chúng vẫn cố tình thổi phồng khuyết điểm để đi đến kết luận rằng Đảng Cộng sản Việt Nam mắc nhiều sai lầm nên dù quá khứ có làm được một số việc thì bây giờ chuyển sang thời kỳ mới, Đảng đã hết vai trò lịch sử, không còn đủ khả năng để độc quyền lãnh đạo đất nước. Thật [chẳng may] cho họ khi đưa ra quan điểm đó bởi [lý luận] của họ đã và đang bị thực tế bác bỏ. Thực tiễn đất nước mới là chân lý cao nhất.

Thực tiễn công cuộc đổi mới toàn diện đất nước do Đảng ta khởi xướng và lãnh đạo từ năm 1986 đến nay đã mang lại những thành tựu nổi bật trên tất cả các lĩnh vực đã thể hiện tầm cao trí tuệ, tư duy sáng tạo của Đảng. [Đất nước ta chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín như ngày nay]

Một Đảng có trên 5 triệu đảng viên và gần một thế kỷ gắn bó với dân, một Đảng đã từng có lúc bị kẻ thù đàn áp tưởng chừng tan rã, cũng có lúc đã mắc sai lầm, khuyết điểm nhưng biết sửa chữa sai lầm, đưa đất nước đi lên; Đảng ấy đủ bản lĩnh và trí tuệ, hoàn toàn xứng đáng để lãnh đạo sự nghiệp đổi mới. Chính bởi vì xứng đáng nên dân gọi đảng bằng hai tiếng bình dị mà vĩ đại; thân thuộc, gần gũi mà thấm đẫm sự yêu kính: Đảng ta. Không gì có thể phủ nhận sự thật lịch sử và cống hiến lớn lao của Đảng cho nền độc lập tự do của dân tộc, hạnh phúc của nhân dân. Đánh giá về Đảng Cộng sản Việt Nam, Hồ Chủ tịch nói: [Với tất cả tinh thần khiêm tốn của người cách mạng, chúng ta vẫn có quyền nói rằng: Đảng ta thật là vĩ đại]. Sự khẳng định tâm vóc, công lao trời biển của Đảng đối với cách mạng Việt Nam là sự bác bỏ thuyết phục nhất mọi luận điệu thù địch nhằm vào Đảng của những kẻ ngoan cố rắp tâm xoay ngược bánh xe lịch sử./

(1) Allyn Fives và Keith Breen (chủ biên) (2016), *Triết học và sự tham gia chính trị: Nhìn từ lĩnh vực công*, Nxb. Palgrave Macmillan.

(2) Hồ Chí Minh (2011), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự Thật, xuất bản lần thứ 3, T.4, tr.28.

(3) Hồ Chí Minh (2011), *Toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự Thật, xuất bản lần thứ 3, T.5, tr.301.

(4) Bài phát biểu của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng về [Đấu tranh phòng, chống tham nhũng, tiêu cực: Nhìn lại 10 năm qua; định ra phương hướng nhiệm vụ cho thời gian tới.], phát biểu ngày 30/6/2022.